

Υπόθεση C-142/20

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

26 Μαρτίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana
(Ιταλία)

Ημερομηνία εκδόσεως της απόφασεως περί παραπομπής:

26 Φεβρουαρίου 2020

Εκκαλούσα:

Analisi G. Caracciolo srl

Εφεσίβλητοι:

Regione Siciliana - Assessorato regionale della salute -
Dipartimento regionale per la pianificazione

Regione Sicilia - Assessorato della salute - Dipartimento per le
attività sanitarie e osservatorio

Accredia - Ente Italiano di Accreditamento

Azienda sanitaria provinciale di Palermo

Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης

Έφεση ασκηθείσα ενώπιον του Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Συμβούλιο διοικητικής δικαιοσύνης της Σικελίας, Ιταλία) κατά της απόφασεως του Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (περιφερειακού διοικητικού δικαστηρίου Σικελίας) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του εργαστηρίου αναλύσεων Analisi G. Caracciolo s.r.l. κατά της απόφασεως περί αποκλεισμού του από τον «Περιφερειακό κατάλογο των εργαστηρίων που πραγματοποιούν αναλύσεις στο πλαίσιο των διαδικασιών

αυτοελέγχου των επιχειρήσεων τροφίμων» λόγω μη λήψης διαπίστευσης από τον μοναδικό εθνικό οργανισμό διαπίστευσης.

Αντικείμενο και νομική βάση της προδικαστικής παραπομπής

Συμβατότητα του άρθρου 40, του νόμου αριθ. 88 της 7ης Ιουλίου 2009, με τον κανονισμό (ΕΚ) 765/2008 και, επικουρικός, κύρος του κανονισμού αυτού υπό το πρίσμα των άρθρων 56 και 102 ΣΛΕΕ, καθώς και των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ερωτάται το Δικαστήριο εάν ο κανονισμός 765/2008 αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση (όπως εκείνη του άρθρου 40 του νόμου αριθ. 88 του 2009), η οποία ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπει την άσκηση δραστηριότητας διαπίστευσης από οργανισμούς οι οποίοι δεν έχουν την έδρα τους σε κάποιο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης –και, επομένως, δεν απευθύνονται στον μοναδικό οργανισμό διαπίστευσης– εφόσον οι συγκεκριμένοι οργανισμοί εγγυώνται την τήρηση των προτύπων UNI CEI EN ISO/IEC 17025 και UNI CEI EN ISO/IEC 17011 και αποδεικνύουν (μέσω επίσης συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης) ότι διαθέτουν ειδικευση η οποία επί της ουσίας είναι ισοδύναμη με εκείνη που διαθέτει ο μόνος σε εθνικό επίπεδο οργανισμός στον οποίο αναφέρεται ο κανονισμός 765/2008.

2) Ερωτάται το Δικαστήριο εάν ο κανονισμός 765/2008 (υπό το πρίσμα του άρθρου 56 ΣΛΕΕ, των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και του άρθρου 102 ΣΛΕΕ) αντιβαίνει προς τις αρχές του πρωτογενούς δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ειδικότερα, προς τις αρχές της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και της απαγόρευσης των διακρίσεων, προς την απαγόρευση της άνισης μεταχείρισης, καθώς και προς τους κανόνες του ανταγωνισμού σύμφωνα με τους οποίους απαγορεύονται οι μονοπωλιακές καταστάσεις, στο μέτρο που καθιερώνει, σε εθνικό επίπεδο, ουσιαστικό μονοπώλιο δραστηριοτήτων διαπίστευσης μέσω του συστήματος του «ενός και μόνου οργανισμού» διαπίστευσης.

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Κανονισμός (ΕΚ) 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008 για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός 765/2008), ειδικότερα, το άρθρο 4, παράγραφοι 1, 5 και 7, τα άρθρα 6 και 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τα άρθρα 8 έως 11, καθώς και οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 15, 19 και 20.

Άρθρα 56 και 102 ΣΛΕΕ

Άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ο Χάρτης).

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Νόμος αριθ. 88 της 7ης Ιουλίου 2009 «Διατάξεις για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συμμετοχή της Ιταλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες - Κοινοτικός νόμος 2008» (στο εξής: νόμος 88/2009). Ειδικότερα, το άρθρο 40, με τίτλο «Διατάξεις σχετικά με τη διαπίστευση των εργαστηρίων αυτοελέγχου του τομέα τροφίμων», ορίζει, στις παραγράφους 1 και 2, ότι τα εργαστήρια που δεν συνδέονται με επιχειρήσεις τροφίμων, τα οποία πραγματοποιούν αναλύσεις στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτοελέγχου για τις επιχειρήσεις τροφίμων, και τα εργαστήρια τα οποία συνδέονται με επιχειρήσεις τροφίμων, αλλά πραγματοποιούν τις αναλύσεις αυτές για λογαριασμό άλλων επιχειρήσεων τροφίμων που ανήκουν σε διαφορετικά νομικά πρόσωπα, πρέπει να διαπιστεύονται σύμφωνα με το πρότυπο UNI CEI EN ISO/IEC 17025, από αναγνωρισμένο οργανισμό διαπίστευσης, ο οποίος λειτουργεί με βάση το πρότυπο ISO/IEC 17011. Κατά την παράγραφο 3, οι εφαρμοστέες διαδικασίες για την εγγραφή, την επικαιροποίηση, τη διαγραφή από τους ειδικούς καταλόγους εργαστηρίων, καθώς και οι ενιαίες διαδικασίες για τη διενέργεια των ελέγχων της συμμορφώσεως των εργαστηρίων με τις προαναφερθείσες απαιτήσεις, καθορίζονται με σχετική συμφωνία κράτους - περιφερειών.

Νόμος αριθ. 99 της 23ης Ιουλίου 2009 με τίτλο «Διατάξεις σχετικά με την ανάπτυξη και τη διεθνοποίηση των επιχειρήσεων, καθώς και με τον τομέα της ενέργειας» (στο εξής: νόμος 99/2009). Ειδικότερα, το άρθρο 4, για τη θέση σε εφαρμογή του κεφαλαίου II του κανονισμού 765/2008, προβλέπει, στην παράγραφο 1, ότι το Υπουργείο Οικονομικής Ανάπτυξης, σε συμφωνία με τους αρμόδιους υπουργούς, θεσπίζει με υπουργική απόφαση τις προδιαγραφές σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία του μοναδικού εθνικού οργανισμού ο οποίος είναι εξουσιοδοτημένος να ασκεί δραστηριότητες διαπίστευσης, σύμφωνα με τον ανωτέρω κανονισμό, καθώς και σχετικά με τον καθορισμό του κόστους διαπίστευσης και τη διαδικασία ελέγχου του οργανισμού από τα οικεία υπουργεία. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι ο Υπουργός Οικονομικής Ανάπτυξης, σε συμφωνία με τους αρμόδιους υπουργούς, ορίζει με μεταγενέστερη απόφαση τον μοναδικό εθνικό οργανισμό στην Ιταλία ο οποίος είναι εξουσιοδοτημένος να ασκεί δραστηριότητες διαπίστευσης. Διευκρινίζεται επίσης ότι το Υπουργείο Οικονομικής Ανάπτυξης είναι η εθνική αρχή αναφοράς για τις δραστηριότητες διαπίστευσης και το εθνικό σημείο επαφής με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Απόφαση του Υπουργού Οικονομικής Ανάπτυξης της 22ας Δεκεμβρίου 2009. Η εν λόγω απόφαση ορίζει τον Accredia ως τον μοναδικό εθνικό οργανισμό διαπίστευσης της Ιταλίας και, με το άρθρο 1, ρυθμίζει την οργάνωση και τη

λειτουργία του εν λόγω οργανισμού, καθορίζει τα κριτήρια καθορισμού του κόστους διαπίστευσης και τη διαδικασία ελέγχου του οργανισμού από τους αρμόδιους υπουργούς. Το άρθρο 3 διευκρινίζει ότι ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης της Ιταλίας: λειτουργεί σε μη κερδοσκοπική βάση· εγγυάται ότι η διαπίστευση παρέχεται ως δραστηριότητα γενικού συμφέροντος· δεν προσφέρει δραστηριότητες ή υπηρεσίες που παρέχονται από οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης ούτε συμβουλευτικές υπηρεσίες, δεν κατέχει μετοχές και δεν έχει οικονομικό ή διαχειριστικό συμφέρον σε οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης· έχει τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να είναι μέλος της ευρωπαϊκής υποδομής διαπίστευσης του άρθρου 14 του κανονισμού 765/2008· δεν βρίσκεται σε ανταγωνισμό ούτε με τους οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης ούτε με άλλους εθνικούς οργανισμούς διαπίστευσης.

Συμφωνία κράτους - περιφερειών της 8ης Ιουλίου 2010. Τα άρθρα 1 και 2 της συμφωνίας αυτής επαναλαμβάνουν τις διατάξεις του άρθρου 40, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου 88/2009. Το άρθρο 3 της εν λόγω συμφωνίας ορίζει ότι οι περιφέρειες προβαίνουν στην καταχώριση σε ειδικούς καταλόγους των εργαστηρίων που βρίσκονται στην εδαφική περιφέρειά τους, τα οποία διαθέτουν διαπίστευση, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2, παράγραφος 1, καθώς και των εργαστηρίων που δεν έχουν ακόμη λάβει διαπίστευση, αλλά έχουν αποδείξει την έναρξη των διαδικασιών διαπίστευσης, η οποία πρέπει να ληφθεί εντός 18 μηνών το αργότερο από την αποστολή της σχετικής αίτησης στην περιφέρεια. Η εγγραφή στους εν λόγω καταλόγους καθιστά δυνατή την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας σε ολόκληρη την εθνική επικράτεια και οι περιφέρειες υποχρεούνται να δημοσιεύουν ετησίως επικαιροποιημένους καταλόγους.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας

- 1 Η εκκαλούσα εταιρία, το εργαστήριο Analisi G. Caracciolo s.r.l., καταχωρίστηκε από την περιφερειακή διοίκηση, με απόφαση του γενικού διευθυντή της 9ης Απριλίου 2014, στον «Περιφερειακό κατάλογο εργαστηρίων τα οποία πραγματοποιούν αναλύσεις στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτοελέγχου των επιχειρήσεων τροφίμων» (στο εξής: περιφερειακός κατάλογος), ως διαπιστευμένο εργαστήριο σύμφωνα με το πρότυπο UNI CEI EN ISO/IEC 17025 από αναγνωρισμένο οργανισμό διαπίστευσης ο οποίος λειτουργεί βάσει του προτύπου UNI CEI EN ISO/IEC 17011.
- 2 Κατά τον χρόνο της καταχώρισής της στον περιφερειακό κατάλογο, η εκκαλούσα βρισκόταν στη διαδικασία λήψης διαπίστευσης από τον Accredia, ωστόσο εν συνεχεία αποφάσισε να λάβει διαπίστευση από τον οργανισμό Perry Johnson Laboratory Accreditation Inc. (στο εξής: PJLA), με έδρα τις ΗΠΑ. Ο Accredia και ο PJLA είναι αμφότεροι αναγνωρισμένοι οργανισμοί διαπίστευσης, κατά την έννοια της προαναφερθείσας νομοθεσίας.
- 3 Με απόφαση του γενικού διευθυντή της 9ης Μαρτίου 2017, δημοσιεύθηκε ο επικαιροποιημένος περιφερειακός κατάλογος, από τον οποίο αποκλειόταν η

εκκαλούσα, για τον λόγο ότι, σύμφωνα με έγγραφο της Azienda sanitaria provinciale di Palermo της 4ης Ιουλίου 2016, δεν προέκυπτε ότι είχε λάβει διαπίστευση από τον οργανισμό Accredia.

- 4 Η εκκαλούσα προσέφυγε κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως και του προαναφερθέντος εγγράφου ενώπιον του Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia, το οποίο απέρριψε την προσφυγή της.
- 5 Κατόπιν τούτου, η εκκαλούσα άσκησε έφεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, του Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 6 Η εκκαλούσα της κύριας δίκης υποστηρίζει ότι το καθεστώς αποκλειστικότητας υπό το οποίο δραστηριοποιείται ο Accredia ως οργανισμός διαπίστευσης αντιβαίνει, μεταξύ άλλων, προς τους κανόνες περί ανταγωνισμού της Ένωσης (άρθρο 102 ΣΛΕΕ) και περί ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (άρθρο 56 ΣΛΕΕ) καθώς και προς την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που θεσπίζεται στα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη.
- 7 Η δραστηριότητα διαπίστευσης που ασκεί ο PJLA πρέπει πράγματι να θεωρηθεί πλήρως ισοδύναμη με εκείνη που ασκεί ο Accredia, δεδομένου ότι οι δύο οργανισμοί, αμφότεροι μέλη του ILAC, έχουν υπογράψει συμφωνία αμοιβαίας αναγνώρισης και τηρούν ακριβώς τα ίδια πρότυπα ασφάλειας και ελέγχου.
- 8 Επιπλέον, κατά την εκκαλούσα, το άρθρο 40 του νόμου 88/2009 (το οποίο έχει ειδικό χαρακτήρα, οπότε η διάταξη αυτή μπορεί να εφαρμοστεί ανεξαρτήτως των όσων προβλέπει ο κανονισμός 765/2008, στο μέτρο που ο νόμος 88/2009 συνιστά άμεση μεταφορά των οδηγιών της Ένωσης στο εθνικό δίκαιο) προβλέπει απλώς ότι η διαπίστευση πραγματοποιείται σύμφωνα με το πρότυπο UNI CEI EN ISO/IEC 17025 και ότι ο οργανισμός διαπίστευσης αναγνωρίζεται και λειτουργεί βάσει του προτύπου UNI CEI EN 17011, προϋποθέσεις οι οποίες πληρούνται αμφότερες από τον PJLA. Επομένως, η εθνική νομοθεσία επιτρέπει οι δραστηριότητες διαπίστευσης να ασκούνται και από άλλους οργανισμούς, πέραν του μοναδικού εθνικού οργανισμού, εν προκειμένω του Accredia. Κατά συνέπεια, ένα εργαστήριο δύναται να απευθύνεται στον PJLA προκειμένου να λάβει διαπίστευση.
- 9 Η εκκαλούσα εκτιμά ότι ο κανονισμός 765/2008 πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπο σύμφωνο με το πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης, ιδίως με τα άρθρα 56 και 102 ΣΛΕΕ καθώς και με τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη, και ότι, σε περίπτωση που το αιτούν δικαστήριο διαπιστώσει ενδεχόμενη σύγκρουση μεταξύ των εν λόγω διατάξεων, πρέπει να υποβάλλει στο Δικαστήριο της ΕΕ ερώτημα σχετικά με το κύρος του εν λόγω κανονισμού.
- 10 Ο PJLA παρενέβη υπέρ της εκκαλούσας, υποστηρίζοντας ότι το μονοπώλιο του Accredia τον εμποδίζει να δραστηριοποιηθεί στην Ιταλία και ότι η εκτός συνόρων

εφαρμογή των κανόνων του δικαίου της Ένωσης περί ανταγωνισμού επιτρέπεται όταν μια περιοριστική πρακτική έχει αισθητά αποτελέσματα στο εσωτερικό της Ένωσης, ανεξαρτήτως του τόπου στον οποίο έχουν την έδρα τους οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς.

- 11 Ο Accredia αμφισβητεί το βάσιμο των λόγων εφέσεως που προέβαλε η εκκαλούσα, αφενός, εκφράζοντας αντιρρήσεις σχετικά με την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο της Ένωσης, για τον λόγο ότι από τον κανονισμό 765/2008 προκύπτει ότι η δραστηριότητα διαπίστευσης που ασκείται από τον μοναδικό οργανισμό εμπίπτει στην εκπλήρωση δημόσιας αποστολής που έχει οριστεί από το κράτος, και όχι στην άσκηση οικονομικής δραστηριότητας, και αφετέρου, υποστηρίζοντας ότι οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, των οποίων παράβαση προβάλλει εκκαλούσα, έχουν εφαρμογή μόνο στους πολίτες και στους οικονομικούς φορείς των κρατών μελών της Ένωσης και συνεπώς δεν εφαρμόζονται σε έναν οργανισμό όπως ο PJLA, ο οποίος έχει την έδρα του σε τρίτη χώρα.
- 12 Η περιφερειακή διοίκηση υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατή η υποβολή αιτήσεως προδικαστικής απόφασης στο Δικαστήριο, καθόσον στη διαφορά της κύριας δίκης η ανάγκη προστασίας της δημόσιας υγείας υπερισχύει της προβαλλόμενης παραβίασεως της αρχής του δικαίου της Ένωσης περί ελεύθερης πρόσβασης στην αγορά και στον ανταγωνισμό.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης

- 13 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η επίμαχη ιταλική νομοθεσία μετέφερε πλήρως τον κανονισμό 765/2008 στο εθνικό δίκαιο, προβλέποντας έναν και μόνο εθνικό οργανισμό διαπίστευσης (Accredia), οπότε δεν είναι δυνατή η επέκταση της δραστηριότητας διαπίστευσης υπέρ άλλων οργανισμών, όπως ο PJLA.
- 14 Ειδικότερα, ο νόμος 88/2009 και ο κανονισμός 765/2008 πρέπει να ερμηνευθούν με όρους ενσωμάτωσης/συντονισμού και όχι με όρους παρεκκλίσεως/αντίθεσης, λαμβανομένης υπόψη της άμεσης εφαρμογής του υπό κρίση κανονισμού. Επομένως, το άρθρο 40 του νόμου 88/2009 πρέπει να νοηθεί, υπό το πρίσμα του κανονισμού αυτού, ως αναφερόμενο στους οικονομικούς φορείς που δραστηριοποιούνται σύμφωνα με το σύστημα του «ενός και μόνου οργανισμού», πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται επίσης από τη διατύπωση του άρθρου 4 του νόμου 99/2009.
- 15 Το αιτούν δικαστήριο, μολοντί εκτιμά ότι η ανωτέρω ερμηνεία είναι ορθή, ερωτά εντούτοις αν ο κανονισμός 765/2008 αντιτίθεται σε μια ερμηνεία της ιταλικής νομοθεσίας η οποία δέχεται ότι η δραστηριότητα διαπίστευσης μπορεί επίσης να ασκείται από οργανισμούς όπως ο PJLA, οι οποίοι δεν διαθέτουν έδρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διαθέτουν ωστόσο επίπεδο ειδίκευσης ισοδύναμο με εκείνα του μοναδικού οργανισμού.

- 16 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, επικουρικώς, να διευκρινιστεί εάν ο ίδιος ο κανονισμός 765/2008, καθόσον επιβάλλει νόμιμο μονοπώλιο στη δραστηριότητα παροχής διαπίστευσης, συνάδει με τις αρχές του δικαίου της Ένωσης περί ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (άρθρο 56 ΣΛΕΕ), περί προστασίας του ανταγωνισμού (άρθρο 102 ΣΛΕΕ) και περί ίσης μεταχειρίσεως και απαγορεύσεως των διακρίσεων (άρθρα 20 και 21 του Χάρτη) και εάν, επομένως, είναι έγκυρος.
- 17 Όσον αφορά, ειδικότερα, το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία το άρθρο 56 ΣΛΕΕ απαγορεύει την εφαρμογή οποιασδήποτε εθνικής ρυθμίσεως που έχει ως αποτέλεσμα η παροχή υπηρεσιών μεταξύ κρατών μελών να καθίσταται δυσκολότερη απ' ό,τι η παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται αποκλειστικώς στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους. Συγκεκριμένα, το άρθρο 56 ΣΛΕΕ επιτάσσει την κατάργηση κάθε περιορισμού της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ο οποίος επιβάλλεται λόγω του ότι ο παρέχων είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο εντός του οποίου παρέχεται η υπηρεσία. Συνιστούν περιορισμούς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών τα εθνικά μέτρα που απαγορεύουν, παρακωλύουν ή καθιστούν λιγότερο ελκυστική την άσκηση της ελευθερίας αυτής (απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, «TTL» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika», C-553/16, EU:C:2018:604, σκέψεις 45 και 46 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Το δικαίωμα της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που αναγνωρίζει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ στους υπηκόους των κρατών μελών εμπεριέχει την «παθητική» ελευθερία παροχής των υπηρεσιών, ήτοι την ελευθερία των αποδεκτών υπηρεσιών να μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος για να λάβουν εκεί μια υπηρεσία, χωρίς να υφίστανται περιορισμούς (απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Leopoldine Gertraud Piringer, C-342/15, EU:C:2017:196, σκέψη 35).
- 18 Επιπρόσθετα, αναφορικά με το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία ο προσδιορισμός της σχετικής αγοράς, στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 102 ΣΛΕΕ συνιστά προαπαιτούμενο για να εκτιμηθεί η ενδεχόμενη ύπαρξη δεσπόζουσας θέσεως της οικείας επιχειρήσεως (απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2020, Generics (UK) Ltd. κ.λπ. κατά Competition and Markets Authority, C-307/18, EU:C:2020:52, σκέψεις 127, 128 και 129).
- 19 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι το σύστημα μονοπωλίου της δραστηριότητας του Accredia δεν αντιβαίνει στο άρθρο 102 ΣΛΕΕ, καθόσον ο Accredia δεν μπορεί να εξομοιωθεί με επιχείρηση, δεν επιδιώκει κερδοσκοπικό σκοπό και επιτελεί βασική αποστολή δημοσίου συμφέροντος. Επιπλέον, ο PJLA, ως νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα, δεν μπορεί να επικαλεστεί την εφαρμογή κανόνων του ενωσιακού δικαίου.
- 20 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του εν λόγω συστήματος μονοπωλίου, το οποίο θεσπίστηκε ως σύστημα του ενός και μόνου οργανισμού, με το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, όσον αφορά την ελεύθερη, από

άποψη ανταγωνισμού, άσκηση δραστηριοτήτων διαπίστευσης, η οποία προορίζεται να πραγματοποιηθεί στο εσωτερικό της Ένωσης.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ